

MINISTR ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Praha dne 15. června 2023
Č. j.: MZP/2022/430/1232
Sp. zn.: P/4086

Vypraveno dne: 16-06-2023

ZÁVAZNÉ STANOVISKO K ŽÁDOSTI ODVOLACÍHO SPRÁVNÍHO ORGÁNU O POTVRZENÍ ČI ZMĚNU ZÁVAZNÉHO STANOVISKA

Ministr životního prostředí jako věcně příslušný nadřízený správní orgán podle ustanovení § 178 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 149 odst. 7 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), k potvrzení či změně níže uvedených stanovisek Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence (dále jen „ministerstvo“ nebo „MŽP“), ve věci povolení staveb (uvedených stavebních objektů) v souvislosti se stavbou dálnice D1 0136 (stavba 0136 Říkovice-Přerov), a to:

1. závazného stanoviska ministerstva k posouzení vlivů provedení prioritního dopravního záměru na životní prostředí ze dne 30. 11. 2016, č.j. 63946/ENV/16, podle ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 100/2001 Sb.“), ve znění závazného stanoviska ministra životního prostředí ze dne 30. 12. 2020, č.j. MZP/2020/430/981;
2. závazného stanoviska ministerstva k ověření změn prioritního dopravního záměru ze dne 19. 7. 2021, č.j. MZP/2021/710/3591, podle ustanovení § 23a odst. 8 a ustanovení § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb.

na základě žádosti Ministerstva dopravy (dále jen „MD“), ze dne 19. 12. 2022, č.j. MD-39086/2022-930/3, o potvrzení nebo změnu závazných stanovisek podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu,

Ministerstvo životního prostředí
Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10

(+420) 26712-1111
posta@mzp.cz
ISDS: 9gsaax4
www.mzp.cz

p o t v r z u j e

1. závazné stanovisko ministerstva ze dne 30. 11. 2016, č.j. 63946/ENV/16, ve znění závazného stanoviska ministra životního prostředí ze dne 30. 12. 2020, č.j. MZP/2020/430/981, podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu;
2. závazné stanovisko ministerstva k ověření změn prioritního dopravního záměru ze dne 19. 7. 2021, č.j. MZP/2021/710/3591, podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu.

O d ů v o d n ě n í :

Záměr „*Dálnice D1 0136 Říkovice – Přerov*“ byl podroben procesu posuzování vlivů na životní prostředí jako prioritní dopravní záměr (dále jen „proces EIA“) podle ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb. v roce 2016.

Prioritní souhlasné závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru „*D1 0136 Říkovice – Přerov*“ na životní prostředí (dále jen „prioritní stanovisko EIA“) vydalo ministerstvo dne 30. 11. 2016 pod č.j. 63946/ENV/16. Ministr životního prostředí následně vydal závazné stanovisko ze dne 30. 12. 2020, č.j. MZP/2020/430/981, k žádosti odvolacího správního orgánu o potvrzení či změnu prioritního stanoviska EIA, v rámci kterého došlo ke změně opatření pro fázi přípravy, resp. opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzaci nepříznivých vlivů na životní prostředí pro navazující řízení.

Závazné stanovisko k ověření změn prioritního dopravního záměru pro účely navazujícího řízení (stavební řízení) bylo vydáno dne 19. 7. 2021, č.j. MZP/2021/710/3591, (dále jen „stanovisko ke změnám záměru“).

Dne 20. 12. 2022 obdrželo ministerstvo žádost MD o přezkoumání nebo změnu závazného stanoviska EIA ministerstva ze dne 30. 11. 2016, č.j. 63946/ENV/16, ve znění závazného stanoviska ministra životního prostředí ze dne 30. 12. 2020, č.j. MZP/2020/430/981, a závazného stanoviska ministerstva k ověření změn prioritního dopravního záměru ze dne 19. 7. 2021, č.j. MZP/2021/710/3591.

Z připojených příloh k předmětné žádosti MD vyplynulo, že MD vede odvolací řízení ke stavbě „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov*“, a to v rozsahu stavebních objektů SO 116 - Přeložka silnice I/55 v Přerově – Předmostí, SO 172 - Provizorní úprava připojení SO 172 stavby 0137, SO 226 - Prodloužení stávajícího mostu na silnici I/55, SO 705 - Protihluková stěna v prostoru MÚK Přerov - sever, část 2 (dále jen „stavba“).

Odbor dopravy a silničního hospodářství Krajského úřadu Olomouckého kraje (dále jen „KU“) vydal rozhodnutí č. j. KUOK 98365/2021, ze dne 30. 9. 2021 (dále jen „rozhodnutí KU“), kterým povolil stavbu a pro její provádění stanovil podmínky. Do rozhodnutí KU podali odvolání tito odvolatelé: spolek Krajina Dluhonice, z.s., IČO: 26531437, se sídlem U Zbrojnice 46/3, 750 02 Přerov V – Dluhonice (dále jen „Krajina Dluhonice, z.s.“), spolek Voda z Tetčic z. s., IČO: 22678956, se sídlem Hybešova 178, 664 17 Tetčice (dále jen „Voda z Tetčic, z.s.“), a pobočný spolek Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, IČO: 67010041, se sídlem Cejl 866/50a, 602 00 Brno (dále jen „Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu“).

Některé námitky uvedených odvolatelů směřují i proti obsahu shora uvedených předmětných závazných stanovisek ministerstva.

Jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazných stanovisek, vyžádá odvolací správní orgán v souladu s ustanovením § 149 odst. 7 správního řádu potvrzení nebo změnu závazných stanovisek od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazných stanovisek.

Nadřízeným správním orgánem podle ustanovení § 178 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 2 téhož zákona a zároveň příslušným správním orgánem k přezkoumání předmětných stanovisek ministerstva podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu je ministr životního prostředí.

Žádost MD podaná podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu o přezkoumání předmětných stanovisek ministerstva byla spolu s příslušným spisovým materiálem předložena k posouzení rozkladové komisi ministra životního prostředí ustavené podle ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu. S přihlédnutím k jejímu návrhu jsem dospěl k závěru, že předmětná stanoviska přísluší potvrdit podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu, jelikož byla vydána ministerstvem jako věcně příslušným správním orgánem v souladu s požadavky zákona č. 100/2001 Sb.

Dospěl jsem k závěru, že námitky odvolatelů, které se týkají problematiky posuzování vlivů na životní prostředí a které jsou obsaženy v obdržení odvoláních spolku Krajina Dluhonice, z.s., spolku Voda z Tečic, z.s., a pobočného spolku Děti- Země – Klub za udržitelnou dopravu, shledávám jako nedůvodné s tím, že k důvodnosti těchto námitek konstatuji:

Námitky pobočného spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu v jeho podání ze dne 15. 11. 2021.

1. Údajný rozpor ustanovení § 23a zákona č. 256/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., se směrnicí EIA. Schválením zákona č. 256/2016 Sb., resp. ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb., byl údajně porušen účel směrnice EIA. Nedošlo údajně k řádnému posouzení vlivů záměru na životní prostředí v procesu EIA. Zmiňovaný zákon č. 256/2016 Sb. je považován za odporující právu EU.

Námitka pobočného spolku je namířena proti právnímu rámci pro vydávání závazných stanovisek EIA u prioritních dopravních staveb podle ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb. O obdobné námitce již rozhodl Ústavní soud České republiky ve svém nálezu ze dne 17. 7. 2019, sp. zn. ÚS 44/18, ve kterém se zabýval návrhem Krajského soudu v Ostravě na zrušení ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb. V citovaném nálezu zmiňovaný soud pak shledal, že napadené zákonné ustanovení je v souladu s ústavním pořádkem, a návrh na jeho zrušení zamítl. Dospěl také k závěru, že předmětná právní úprava splňuje kritérium rozumnosti v rámci provedeného testu racionality, neboť byla zvolena regulace schopná dosáhnout stanovených cílů s rozumnou mírou omezení práva dotčené veřejnosti na účast v procesu posuzování vlivů prioritních dopravních záměrů na životní prostředí. Ústavní soud České republiky v bodě 52. odůvodnění svého nálezu mimo jiné konstatoval: „Speciální postup podle napadeného ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb. u prioritních dopravních záměrů je de facto řešením, v jehož důsledku jsou vlivy prioritních dopravních záměrů na životní prostředí znovu zkoumány,

avšak s přihlédnutím k tomu, že předmětem zkoumání jsou dopravní stavby, pro které již bylo vydáno rozhodnutí o jejich umístění, a rovněž byly podrobeny hodnocení jejich vlivů na životní prostředí. Nebylo by tudíž efektivní znovu podstupovat celý proces posuzování vlivů na životní prostředí včetně řešení vhodnosti zvolené varianty z pohledu ochrany životního prostředí; soulad se současnou právní úpravou je navíc zajištěn prostřednictvím odstavce 4 napadeného ustanovení, podle kterého při vydávání závazného stanoviska k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí příslušný úřad vezme v úvahu účinné právní předpisy v oblasti životního prostředí a veřejného zdraví".

Ústavní soud České republiky dále v bodě 63. odůvodnění svého nálezu dospěl k závěru, že: „Ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb. splňuje požadavek obecnosti právní úpravy, neboť neporušuje princip dělby moci a nezasahuje do moci výkonné a soudní. Zákonodárce vymezil tři obecné podmínky a vymezení obsahu čtvrté podmínky – uvedení prioritního dopravního záměru v nařízení vlády – ponechal v gesci vrcholného orgánu moci výkonné. Je proto na orgánech exekutivy, aby nezávisle posoudily splnění čtyř podmínek zákonné úpravy u konkrétního dopravního záměru. Napadeným ustanovením nebylo pro futuro orgánem moci výkonné určeno, že konkrétní stavba je prioritním dopravním záměrem; proto nelze hovořit o tom, že by napadená právní úprava vykazovala spíše prvky správního rozhodnutí, a fakticky tak nahradila rozhodovací činnost správních orgánů, nýbrž má charakter obecného právního předpisu".

S ohledem na skutečnost, že výše uvedený nálezk Ústavního soudu je podle čl. 89 odst. 2 Ústavy České republiky závazný pro všechny orgány i osoby a potvrzuje ústavnost postupu podle ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb., považují tuto námitku (rozpor) za vypořádanou.

Upozorňuji rovněž na skutečnost, že přijetí znění ustanovení § 23 zákona č. 100/2001 Sb. předcházela odborná i politická dohoda zástupců Ministerstva životního prostředí a vlády s Evropskou komisí (dále jen „Komise“). Komise neuplatnila výhrady ve smyslu případného nesouladu se směrnicí EIA. Naopak výsledné znění reflektuje připomínky, které zástupci Komise uplatnili. Souhlasný postoj Komise byl v této věci založen na tom, že se jedná výhradně o záměry, které jsou v daném území již pravomocně umístěny, a rovněž že se jedná o záměry, které již byly v minulosti posouzeny podle zákona č. 244/1992 Sb., kde veřejnost měla již jednou přístup do procesu EIA v obdobném rozsahu, který je jí do procesů EIA garantován dnes platným právem. Proto Komise přistoupila na předmětné řešení s výhradou, že dotčená veřejnost musí mít přístup do následného povoloovacího procesu, což je samozřejmě zajištěno institutem „navazujících řízení“. Nesoulad ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb. se směrnicí EIA proto považují za čistě spekulativní, vzhledem k výše uvedené možnosti účasti veřejnosti nebyl proces EIA v případě tohoto záměru obejít. K možnému postupu podle čl. 267 Smlouvy o fungování EU se nelze vyjádřit, neboť tento postup je ve výhradní pravomoci soudní moci.

V předmětné věci lze rovněž plně odkázat na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 10. 2020, č.j. 38 A 6/2020 – 230, konkrétně na body 21 až 24 jeho odůvodnění. Tento správní soud se vyjadřoval ke stejné formulované žalobní námitce s tím, že ji shledal nedůvodnou (např. v bodu 21 poukázal na to, že ve věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 39 A 3/2021, [pravomocně již ukončené] podal k Ústavnímu soudu České republiky návrh na zrušení ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb., o které bylo již rozhodnuto jeho nálezkem ze dne 17. 7. 2019, sp. zn. Pl ÚS 44/18, kterým byl zmiňovaný návrh Krajského soudu v Ostravě zamítnut, v bodu 22. Krajský soud v Ostravě pak výslovně uvedl, že je závěry uvedenými ve výše uvedeném ústavním nálezu vázán).

S ohledem na argumentaci Ústavního soudu České republiky ve výše uvedeném rozhodnutí, s ohledem na názor Krajského soudu v Ostravě i s ohledem na postoj Komise přísluší odmítnout závěr o tom, že by mohly existovat jakékoliv pochybnosti o souladu ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb. se směrnicí EIA.

Uvedené námitky pobočného spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu tak nejsou důvodné.

2. (vč. 2.1 až 2.4) Údajně nesprávné a nepřezkoumatelné vypořádání námitek KU jako stavebního úřadu.

K důvodnosti těchto námitek není ministerstvo příslušné k vyjádření.

3. (vč. 3.1 až 3.2) K uloženým podmínkám stavebního povolení, návrhy úprav.

K důvodnosti těchto námitek není ministerstvo příslušné k vyjádření.

4. Údajná absence projektu vegetačních úprav ve stavebním řízení.

K důvodnosti těchto námitek není ministerstvo příslušné k vyjádření.

5. Absence důvodů o nezahrnutí 12 požadavků z celkových 18 ve vyjádření Vodovodů a kanalizací Přerov, a. s.

K důvodnosti těchto námitek není ministerstvo příslušné k vyjádření.

6. Absence důvodů o nezahrnutí 24 požadavků ve vyjádření Správy železniční dopravní cesty, s. o.

K důvodnosti těchto námitek není ministerstvo příslušné k vyjádření.

7. Absence důvodů o nezahrnutí 5 požadavků z celkových 20 ve vyjádření Správy silnic Olomouckého kraje.

K důvodnosti těchto námitek není ministerstvo příslušné k vyjádření.

8. (bod č. 8. vč. 8.1 až 8.8) Žádost o přezkum dalších stanovisek.

K důvodnosti těchto námitek není ministerstvo příslušné k vyjádření.

9. Žádost o přezkum zákonnosti prioritního stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, ve znění ze dne 30. 12. 2020, přezkum zákonnosti závazného stanoviska ke změnám záměru ze dne 19. 7. 2021,

přezkum zákonnosti stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000 a zákonnosti procesu EIA v letech 1999-2000.

(9.1) Přehled historie přípravy a výstavby dálnice D1-0136 Říkovice - Přerov

K důvodnosti těchto námitek není ministerstvo příslušné k vyjádření.

(9.2) Nezákonnost procesu EIA a nezákonnost vydání stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000 a nezákonnost vydání prioritního stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016 z důvodu řádného neposouzení dalších možných variant trasy záměru

Z odvolatelem uváděných textací není dostatečně zřejmé, v čem konkrétně má spočívat údajná nezákonnost prioritního stanoviska EIA, resp. v jakém konkrétním ustanovení zákona prioritní stanovisko EIA pochybilo, či je s ním v rozporu. Stanovisko EIA z roku 2000 s podklady pro jeho vydání lze z pohledu prioritního stanoviska EIA chápat pouze jako doplňující podkladové odborné materiály pro odborné posouzení vlivů záměru na životní prostředí. Z hlediska závaznosti však byly tyto podklady zkonsumovány v rámci předchozího stupně navazujícího řízení, kde také bylo možné zabývat se plněním podmínek stanoviska EIA z roku 2000. Ministerstvo však není příslušné k přezkoumávání plnění podmínek stanovisek EIA v rámci navazujících řízení, zejména pak podmínek stanoviska EIA z roku 2000, které není závazné pro předmětné navazující řízení – toto stanovisko je od účinnosti čl. II bodu 1 zákona č. 39/2015 Sb. zcela nevyužitelné, což bylo ostatně důvodem pro vznik nového stanoviska EIA, tj. předmětného prioritního stanoviska EIA. Jakékoliv diskuze o dalších variantách trasy záměru, které nebyly oznamovatelem předloženy, jsou z hlediska zákonných možností příslušného úřadu bezpředmětné, neboť se nelze domáhat řešení, které oznamovatel nemá v úmyslu realizovat.

Ve věci údajného rozporu s účelem Směrnice EIA přísluší odkázat na předchozí vypořádání bodu 1 výše v textu.

Uvedené námítky pobočného spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu tak nejsou důvodné.

(9.3) Námítky proti schváleným požadavkům prioritního stanoviska EIA – žádost o jeho přezkum dle ust. § 149 správního řádu.

Uváděné textace obsahují návrhy na dílčí úpravy a doplnění stanovených opatření, resp. podmínek prioritního stanoviska EIA. Tyto návrhy však nejsou řádně odůvodněny ve vztahu k provedenímu hodnocení vlivů na životní prostředí a jejich potřeba není podložena žádnými relevantními odbornými podklady. S podmínkami závazného stanoviska je nutno zacházet mimo jiné s ohledem na princip právní jistoty a nelze je libovolně měnit na základě momentálního názoru či rozpoložení kteréhokoli účastníka řízení. Změny těchto podmínek jsou navíc možné pouze předepsanými zákonnými postupy a v omezených případech, tj. zejména v případě prokázání nezákonosti. To však z obdrženého odvolání dovodit nelze. Tímto nicméně není účastníkovi řízení upíráno právo na uplatnění požadavku na takové podmínky v rámci rozhodnutí správního orgánu příslušného k vedení navazujícího řízení.

V případě odkazovaného zkušebního provozu sám účastník řízení podotýká, že citované případy nesouvisejí s návrhem požadavku, a chce jimi pouze upozornit na problém zneužívání délky zkušebního provozu.

V případě požadavku na projekt vegetačních úprav je celkové vyznění požadavků zmatečné, neboť z něho lze usuzovat, že směřuje spíše proti orgánu příslušnému k vedení navazujícího

řízení. Směrem k ministerstvu je nejspíše vytýkáno pouze to, že v prioritním stanovisku EIA absentuje požadavek na předložení Projektu vegetační úprav (tj. SO 801 Vegetační úpravy dálnice) do stavebního řízení. Jak však účastník řízení dospěl k přesvědčení, že toto by mělo být vadou prioritního stanoviska EIA, není dostatečně relevantně zdůvodněno z hlediska provedení hodnocení vlivů záměru na životní prostředí. Uváděné podrobné požadavky na výsadby se závěrů provedení hodnocení nijak netýkají a nelze z nich usuzovat, že absencí podmínky v prioritním stanovisku EIA mohly být založeny podmínky pro neposouzené významné negativní vlivy záměru, či vzniknout jiná významná újma životnímu prostředí. Odkazované podmínky se pak vesměs týkají jiných stanovisek a vyjádření, nikoliv prioritního stanoviska EIA. K zásadnímu nepochopení požadavků však vede skutečnost, že domnívaná absence projektu vegetačních úprav je v rozporu s obsahem dokumentace záměru pro stavební povolení, která byla součástí podkladů prioritního stanoviska EIA a která je veřejně přístupná u předmětného záměru v informačním systému EIA (https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_MZP002X). V rámci průvodní zprávy této dokumentace je jednak opakovaně odkazováno na řešení ozelenění a jiných úprav území v rámci samostatného objektu 801 – Vegetační úpravy dálnice a objektu 804 – Náhradní výsadba, jednak jsou tyto objekty v základních parametrech popsány v průvodní zprávě, a to včetně druhů a počtů navrhovaných dřevin. Především však byly součástí samostatných technických zpráv a výkresů v části C.9 800 Objekty úpravy území (složka s názvem „C.9 800 OBJEKTY UPRAVY UZEMI“, dílčí podsložky „C.9.1 801“ až „C.9.7 863“) elektronické verze dokumentace. Je tedy jednoznačně prokazatelné a nade vší pochybnost, že ministerstvo mělo tyto podklady k dispozici a vycházelo z nich již při vydání prioritního stanoviska EIA, stejně jako to, že účastník řízení měl a nadále má tyto podklady k dispozici na IS EIA. Není tedy pravdou, že by se s těmito podklady nemohl dostatečně a včas seznámit. Účastníkem řízení požadovaná podmínka prioritního stanoviska ve věci projektu vegetačních úprav se tak jeví jako zcela bezpředmětná.

Z hlediska poukazovaných tzv. motýlích dálnic je pak vhodné upozornit, že se jednalo o jednorázový projekt výzkumu a vývoje v programu EPSILON Technologické agentury ČR, s úplným názvem „Nové technologie vegetačních úprav svahů dálnic pro podporu motýlů“, realizovaný v letech 2015 až 2019. Reálné výsledky tohoto projektu v delší perspektivě a nezávislé potvrzení dosažení předpokládaných cílů projektu dosud chybí. Přes vypracované metodiky a webové stránky k projektu, které je nutné chápat zejména jako výstupy projektu pro získání přiznané státní podpory projektu, je ke dni zpracování tohoto materiálu (tj. 8. 3. 2023) na stránkách Technologické agentury ČR v kolonce Zhodnocení výsledků projektu stále uvedeno pouze: „Jedná se o předběžné údaje, neproběhlo Závěrečné oponentní řízení“. Na základě takovýchto podkladů se nelze odpovědně domáhat změny prioritního závazného stanoviska EIA. Navíc se v tomto případě nejedná o požadavky stávajících podmínek prioritního stanoviska EIA, ani vlastního provedení hodnocení vlivů záměru na životní prostředí.

V případě části rozkladu s názvem „Protihlukové stěny a vegetace“ platí vesměs totéž, co u projektu vegetačních úprav výše, tedy že převážně směřuje spíše proti orgánu příslušnému k vedení navazujícího řízení. Směrem k ministerstvu je nejspíše pouze požadováno, aby v rámci přezkumného řízení o zákonnosti vydání prioritního stanoviska EIA byla vypracována nová rozptylová studie, vycházející z aktualizovaných dopravních intenzit z Celostátního sčítání dopravy ŘSD k roku 2016 (zveřejněných po vydání prioritního stanoviska EIA), aktualizovaného stavu imisního pozadí (posledních dostupných pětiletých průměrů ČHMÚ) a s uplatněním přísnějšího limitu pro PM_{2,5}, platného od roku 2020, a konkrétní a zmírňující opatření v podobě výsadeb. K těmto požadavkům účastníka řízení je předně třeba uvést, že obdobně jako u ostatních požadavků jsou uplatněné návrhy v zásadě přínosné pro životní prostředí. Je však

třeba rozlišovat úkony, které je správní orgán oprávněn činit v rámci svých zákonných postupů, od projevů možné dobré vůle a přesvědčení.

Z hlediska hodnocení vlivů na ovzduší prioritní stanovisko EIA vychází z hodnot příspěvků záměru vypočtených rozptylovou studií a stávajícího pozadí a limitů platných v době vydání prioritního stanoviska EIA. V tomto směru poukazované zpřísnění zákonného limitu pro roční průměr suspendovaných částic $PM_{2,5}$ z původních $25 \mu g/m^3$ na $20 \mu g/m^3$ od 1. 1. 2020 nemá dopad na platnost závěrů dříve vydaného prioritního stanoviska EIA. Z hlediska hodnocení vlivů na veřejné zdraví pak prioritní stanovisko EIA vychází z „*Posouzení vlivu imisí na veřejné zdraví D1 0136 Říkovice – Přerov*“ (RNDr. Marcela Zambojová, 10/2016), přičemž toto hodnocení vychází z hodnot odvozených v rámci charakteristiky nebezpečnosti dané látky dle WHO (World Health Organization), které nejsou vázány na aktuální zákonné limity té které země. V rámci podkladového posouzení vlivu imisí na veřejné zdraví bylo konkrétně vycházeno ze směrnice „WHO air quality guidelines global update 2005“, která stanovuje směrnice hodnotu pro roční průměr suspendovaných částic $PM_{2,5}$, a to dokonce pouhých $10 \mu g/m^3$. V rámci posouzení vlivu imisí na veřejné zdraví je pak na základě provedených výpočtů konstatováno, že „*Stávající průměrné roční imise PM_{10} v pozadí na úrovni 28,7 až 31,7 $\mu g/m^3$ a u $PM_{2,5}$ 21,9 až 24,8 $\mu g/m^3$ překračují příslušné hodnoty směrnice koncentrací stanovených WHO. Imisní příspěvky posuzovaného záměru spočítané v rámci rozptylové studie se budou na tomto překračování spolupodílet, avšak hodnoty těchto příspěvků z hlediska zdravotních účinků nezpůsobí předčasnou úmrtnost, nezvýší významně počet let ztráty života ani vznik nových případů onemocnění chronickou bronchitidou ani takové zhoršení průběhu kardiovaskulárních či respiračních onemocnění, které by si vynutilo hospitalizaci.*“

Na základě výše uvedené lze proto konstatovat, že zpřísnění limitu pro $PM_{2,5}$ od 1. 1. 2020 nemá vliv na platnost prioritního stanoviska EIA, a současně že provedené posouzení vlivů imisí na veřejné zdraví vycházelo ze směrnice hodnot této látky dle WHO, které nejsou vázány na zákonné limity. Případná aktualizace rozptylové studie z tohoto pohledu tak nemůže mít vliv na závěry provedeného hodnocení vlivu na veřejné zdraví v rámci prioritního stanoviska EIA, které je podkladem předmětného navazujícího řízení. Předmětem stanoviska ke změnám jsou pak pouze změny vlastního záměru oproti záměru dle prioritního stanoviska EIA a ze zákona se nezabývá změnami metodik či zákonných limitů.

Z výše uvedených důvodů se tak nelze dovolávat zpracování aktualizované rozptylové studie v rámci přezkumného řízení o zákonnosti vydání prioritního stanoviska EIA, neboť jednak zpracování takového podkladu není předmětem ani úkolem přezkumného řízení, jednak z podkladové rozptylové studie pro vydání prioritního stanoviska EIA nevyplývají uváděné vady či nezákonnosti. Stejně tak není dostatečně doloženo, že by předpokládané návrhy výsadeb nemohly skutečně působit zmírňujícím účinkem. Pouhá existence novější Metodiky pro kvantifikaci efektu výsadby vegetačních bariér na snížení koncentrací suspendovaných částic z června roku 2016, zpracovaná v rámci výzkumného projektu Technologické agentury ČR, není dostatečným důkazem pro tvrzení, že dokumentací pro stavební povolení záměru navržené (viz objekty 801, 804 a další) a opatřením, resp. podmínkou č. 17, příp. 13 prioritního stanoviska EIA žádané výsadby dřevin, jsou z hlediska požadovaného efektu skutečně v celém rozsahu nefunkční, ani že by bez tohoto opatření mohl mít záměr neposouzené významné vlivy na životní prostředí. Samotná metodika v rámci odvolatelem citovaného odstavce metodiky k dosavadním postupům při určování rozsahu kompenzačních opatření podle zákona o ochraně ovzduší zároveň dodává, že poukazovaná metodika uvedené dosavadní postupy ani nezahrnuje do rešerše, ani nediskutuje, neboť je nelze podložit relevantní literaturou. Tvrzení odvolatele o nefunkčnosti

navržených opatření je tak zjevně dostatečně nepodložené. Otázku možného nezávislého prověření alternativního řešení opatření podle této nové metodiky a porovnání s efektem uplatněného návrhu je jistě možné řešit, nikoliv však z důvodu prokázané závadnosti stávajících opatření prioritního stanoviska EIA. Je také vhodné připomenout otázku časové návaznosti, protože termín dokončení vědecky zaměřeného díla neznámá, že od té chvíle bude automaticky respektován a praktikován odbornou praxí. Rovněž z toho důvodu nelze mít její neuplatnění v rámci podkladů prioritního stanoviska EIA z listopadu 2016, včetně podkladové rozptylové studie z května 2016, za odborné pochybení.

Co se týče vlastních kompenzačních opatření, je dle ustanovení § 11 odst. 5 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, klíčových několik aspektů. V tomto ohledu zákon uvádí: „*Pokud by provozem stacionárního zdroje označeného ve sloupci B v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo vlivem umístění pozemní komunikace podle odstavce 1 písm. b) došlo v oblasti jejich vlivu na úroveň znečištění k překročení některého z imisních limitů s dobou průměrování 1 kalendářní rok uvedeného v bodech 1 a 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo je jeho hodnota v této oblasti již překročena, lze vydat souhlasné závazné stanovisko podle odstavce 1 písm. b) nebo odstavce 2 písm. b) pouze při současném uložení opatření zajišťujících alespoň zachování dosavadní úrovně znečištění pro danou znečišťující látku (dále jen „kompenzační opatření“).*“ V ustanovení § 11 odst. 6 zákona se dále uvádí: „*Kompenzační opatření musí být prováděna v oblasti podle odstavce 5, přednostně tam, kde budou dosahovány nejvyšší hodnoty úrovně znečištění. Pokud není možné splnit tuto podmínku, lze kompenzační opatření provést i v jiném území, především tam, kde jsou překračovány imisní limity, avšak vždy pouze na území téže zóny nebo aglomerace.*“

Vyhláška č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, dále specifikuje následující (viz § 27 zmíněné vyhlášky): „*Kompenzační opatření se uloží u stacionárního zdroje a pozemní komunikace uvedené v § 11 odst. 1 písm. b) zákona [jedná se tedy o stavby pozemní komunikace v zastavěném území obce o předpokládané intenzitě dopravního proudu 15 tisíc a více vozidel za 24 hodin v návrhovém období nejméně 10 let a parkoviště s kapacitou nad 500 parkovacích stání] v případě, že by jejich umístěním došlo k nárůstu úrovně znečištění o více než 1 % imisního limitu pro znečišťující látku s dobou průměrování 1 kalendářní rok. ...V případě uplatnění kompenzačního opatření formou izolační zeleně, čištění komunikací nebo jiných obdobných opatření se neuvažuje při hodnocení kompenzačního opatření podle odstavce 3 o vypouštění znečišťujících látek do ovzduší, ale o odstraněném znečištění.*“

Podmínka nárůstu úrovně znečištění o 1 % imisního limitu je tedy splněna v případě benzo(a)pyrenu (viz tab. 10 rozptylové studie, max. imisní příspěvek pro benzo(a)pyren dosahuje hodnoty 5,49 % imisního limitu). U ostatních látek nikoliv. Podmínka zastavěného území je také zjevně splněna, jak vyplývá z územního plánu města Přerov. V tomto bodě je konstatování uvedené v rozptylové studii, že stavba neprochází zastavěným územím, chybné. Nicméně rozptylová studie přesto požadavek kompenzační výsadby zeleně uplatnila. Podmínka kompenzace v oblasti nejvyšší hodnoty úrovně znečištění nebo alespoň na území téže zóny a aglomerace je tedy splněna, a to výsadbou izolační zeleně, která je také vyžadována v opatření č. 13 a 17 prioritního stanoviska EIA a která se bude vyskytovat v oblasti nově převedené dopravy, kde lze dle rozptylové studie očekávat nejvyšší dopad na ovzduší související s umístěním nové stavby. Za součást kompenzačních opatření lze rovněž považovat snížení úrovně znečištění v Přerově, tedy na území téže zóny, jak také vyžaduje ustanovení § 11 odst.

6 zákona o ochraně ovzduší, kde se pozitivně projeví efekt obchvatu. Lze tedy uzavřít, že účel kompenzačního opatření je tak naplněn i bez nutnosti ukládat další opatření.

Ve prospěch napadané rozptylové studie dále vypovídá, že např. hodnoty pětiletých klouzavých průměrů koncentrací jednotlivých znečišťujících látek, vyjadřující stávající imisní pozadí, uvádí v rozsahu a uvažuje v maximech všech dotčených čtverců, tzn. včetně těch s hustě obydlenými částmi města, tj. nejvíce zatížených. Zároveň se rozptylová studie nevěnovala kvantifikaci poklesu zátěže v nejvíce zatížených částech města se stávající komunikací, která by hovořila ve prospěch záměru. V hodnocených lokalitách nejbližší obytné zástavby tak uvažovala vyšší úroveň zatížení, než odpovídala předmětnému čtverci. V případě ročních hodnot PM_{10} a $PM_{2,5}$ (které lze jednoduše sčítat s imisním pozadím, nikoliv tak denní) se v těchto lokalitách jednalo o příspěvek záměru v méně než 1 % podílu na imisním limitu. V případě benzo(a)pyrenu pak platí, že se jedná o znečišťující látku, u níž podle ustanovení § 12 odst. 1 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, orgány ochrany ovzduší k úrovním znečištění touto látkou pouze přihlížejí.

Pokud se pak v případě uvedených tří znečišťujících látek orientačně porovnají hodnoty pětiletých průměrů z období let 2010 – 2014 (dostupné k datu zpracování rozptylové studie) a z aktuálního období 2016 – 2020 (zveřejněny 11/2021) dle internetových stránek ČHMÚ https://www.chmi.cz/files/portal/docs/uoco/isko/ozko/ozko_CZ.html, lze doložit, že v poukazovaných lokalitách s hodnocenou nejbližší obytnou zástavbou došlo u všech tří látek k poklesu imisní zátěže, tzn. ke zlepšení. Aktualizací rozptylové studie by tak musely být zohledněny i tyto skutečnosti.

Z hlediska odkazované judikatury ve věci nepřipustného zatěžování území je třeba poukázat na poměrně odlišnou výchozí situaci, kdy vlastní předmět soudního sporu neměl účel ani potenciál ke snížení nadlimitní zátěže v jiných částech řešeného území a nenavrhoval ani kompenzační opatření pro snížení vlastního vlivu, případně nebyl schopen technickými opatřeními zajistit dodržování limitů tam, kde k jejich překročení vlivem záměru teprve docházet mohlo.

Uvedené námitky pobočného spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu tak nejsou důvodné.

(9.4) Námitky proti stanovisku ke změnám ze dne 19. 7. 2021, žádost o jeho přezkum dle ust. § 149 správního řádu.

Dospěl jsem k závěru, že na základě obecných námitek odvolatele nelze považovat stanovisko ke změnám záměru za nezákonné.

Uvedené námitky spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu tak nejsou rovněž důvodné.

10. Žádost o přezkum všech zbývajících závazných stanovisek.

K důvodnosti těchto námitek není ministerstvo příslušné k vyjádření.

Uvedené námitky spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu proto nejsou důvodné.

Námítky spolku Krajina Dluhonice, z.s., v podání ze dne 25. 11. 2021.

1. Odůvodnění a odvolací důvody.

K důvodnosti těchto námitek není ministerstvo příslušné k vyjádření.

2. (bod č. 2. vč. 2.1 až 2.2) Nesprávné a nepřezkoumatelné vypořádání námítky směřující k nedostatkům Rozptylové studie (5/2016)

S vypořádáním námitek spolku Krajina Dluhonice, z.s., přísluší odkázat na uvedené vypořádání k bodu 2. a 9. rozkladu pobočného spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, jak je shora uvedeno.

Uvedené námítky spolku Krajina Dluhonice, z.s., tak nejsou důvodné.

3. (bod č. 3. vč. 3.1 až 3.2) Žádost o přezkum zákonnosti stanoviska Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje ze dne 24. 4. 2017

K důvodnosti těchto námitek není ministerstvo příslušné k vyjádření.

4. (bod č. 4. vč. 4.1 až 4.2) Žádost o přezkum zákonnosti stanoviska Ministerstva vnitra ze dne 10. 4. 2017

K důvodnosti těchto námitek není ministerstvo příslušné k vyjádření.

5. (bod č. 5 vč. 5.1 až 5.3) Žádost o přezkum zákonnosti prioritního stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, ve znění ze dne 30. 12. 2020, zákonnosti závazného stanoviska ke změnám záměru ze dne 19. 7. 2021, zákonnosti stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000 a zákonnosti procesu EIA v letech 1999-2000

S vypořádáním těchto námitek odkazují na vypořádání námitek v bodě 9. rozkladu pobočného spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, jak je shora uvedeno.

Uvedené námítky spolku Krajina Dluhonice, z.s., tak nejsou důvodné.

6. Žádost o přezkum všech zbývajících závazných stanovisek

K důvodnosti těchto námitek není ministerstvo příslušné k vyjádření.

7. (bod č. 7 vč. 7.1 až 7.2) Absence podkladů, zejména závazných stanovisek, vydaných Magistrátem města Přerova.

K důvodnosti těchto námitek není ministerstvo příslušné k vyjádření.

Uvedené námítky spolku Krajina Dluhonice, z.s., tak nejsou důvodné.

Námítky spolku Voda z Tetčic, z.s., v podání ze dne 29. 10. 2021.

1. (body č. 1 a č. 2) Odvolací důvody proti rozhodnutí o stavebním povolení a další rozpory.

K důvodnosti těchto námitek není ministerstvo příslušné k vyjádření.

2. (3 vč. 3.1. až 3.2.) Omezení délky trvání zkušebního provozu.

K důvodnosti těchto námitek není ministerstvo příslušné k vyjádření.

3. (bod č. 4) Účinnost zákona o odpadech

K důvodnosti těchto námitek není ministerstvo příslušné k vyjádření.

4. (bod č. 5 vč. 5.1 až 5.3) Plnění opatření prioritního stanoviska EIA

K důvodnosti těchto námitek není ministerstvo příslušné k vyjádření.

Ke kontrole plnění podmínek vyplývajících z prioritního stanoviska EIA je příslušný úřad vedoucí navazující řízení, nikoliv ministerstvo.

Námítky spolku Voda z Tetčic, z.s., tak nejsou důvodné.

5. (bod č. 6) Chybné určení vodoprávního úřadu

K důvodnosti těchto námitek není ministerstvo příslušné k vyjádření.

6. (bod č. 7) Chybná podmínka ohledně zimní údržby v rozhodnutí o stavebním povolení

K důvodnosti těchto námitek není ministerstvo příslušné k vyjádření.

7. (bod č. 8 vč. 8.1 až 8.2.9) Krajinný ráz, výsadba dřevin, vegetační úpravy, „zelené“ úpravy obecně

K důvodnosti těchto námitek není ministerstvo příslušné k vyjádření.

8. (bod č. 9) Kontrola souladu a nicotnost souhlasu

K důvodnosti těchto námitek není ministerstvo příslušné k vyjádření.

9. (bod č. 10) Povolení protihlukové stěny SO 705 část 2.2 podél silnice I/55

K důvodnosti těchto námitek není ministerstvo příslušné k vyjádření.

10. (bod č. 11 vč. 11.1) Podnět k přezkumu podkladů rozhodnutí

K důvodnosti těchto námitek není ministerstvo příslušné k vyjádření.

11. (bod č. 12) Prověření podkladů ohledně podjatosti

K důvodnosti těchto námitek není ministerstvo příslušné k vyjádření.

12. (bod č. 13 vč. 13.1 až 13.3) Podnět k přezkumu koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Přerova.

K důvodnosti těchto námitek není ministerstvo příslušné k vyjádření.

13. (bod č. 14 vč. 14.1 až 14.2) Podnět k přezkumu závazného stanoviska ke změnám záměru ze dne 19. 7. 2021.

(14.1) Údajně chybná specifikace podkladů závazného stanoviska ke změnám záměru, odkazující na prioritní stanovisko EIA z roku 2016, které bylo soudem prohlášeno za nezákonné.

Vydáním závazného stanoviska ministra životního prostředí k žádosti odvolacího správního orgánu o potvrzení či změnu prioritního stanoviska EIA ze dne 30. 12. 2020, č. j. MZP/2020/430/981, došlo pouze ke změně opatření pro fázi přípravy, resp. opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzací nepříznivých vlivů na životní prostředí pro navazující řízení, stanovených v rámci prioritního stanoviska EIA. Tato opatření nejsou předmětem závazného stanoviska ke změnám záměru dle § ustanovení 23a odst. 8 zákona č. 100/2001 Sb. Tím jsou pouze změny záměru, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí oproti záměru dle prioritního stanoviska EIA, vyjma takových opatření, které se v důsledku změn záměru staly neproveditelnými, tj. ve smyslu předposlední věty § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. Ve výše uvedeném závazném stanovisku MŽP k žádosti odvolacího správního orgánu ze dne 30. 12. 2020, č. j. MZP/2020/430/981, je pak konstatováno, že ve zbytku se prioritní stanovisko EIA potvrzuje. Prioritní stanovisko EIA tedy bylo shledáno nezákonným pouze v té části, která nebyla předmětem závazného stanoviska ke změnám záměru. Naopak bylo v relevantních částech potvrzeno a uplatněné podklady nelze považovat za chybné. Prioritní stanovisko EIA nebylo zrušeno v celém rozsahu a nebylo vydáno nové prioritní závazné stanovisko s novým číslem jednacím. Jakkoliv mohla být změna prioritního stanoviska EIA z prosince roku 2020 v rámci závazného stanoviska ke změnám záměru alespoň zmíněna, nemohla být s ohledem na změny záměru předložené v rámci předmětného řízení zohledněna. Podobně nebylo možné při vydání závazného stanoviska ke změnám záměru zohlednit ani jakékoliv odkazy na vydaná či zrušená územní rozhodnutí.

Námítky spolku Voda z Tetčic, z.s., tak nejsou důvodné.

(14.2) Údajný rozpor s ustanovením § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. ve věci 90 denní lhůty pro podání žádosti o závazné stanovisko ke změnám záměru ze dne 19. 7. 2021 z důvodu doplňování úplného popisu změn

Jedná se o mylný a zavádějící výklad účastníka řízení, který nemá oporu ve správním řádu. Ten v ustanovení § 149 odst. 5 správnímu orgánu přímo ukládá vyzvat žadatele k odstranění nedostatků žádosti, nemá-li tato předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami. Po dobu odstraňování vad žádosti pak lhůta pro vydání závazného stanoviska neběží, což v daném případě ani není podstatné, neboť se termín vydání závazného stanoviska ke změnám záměru řídí speciální úpravou obsaženou v ustanovení § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., nikoliv správním řádem. Z hlediska naplnění požadavku § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. jsou rozhodující data podání žádosti o závazné stanovisko ke změnám záměru dne 24. 8. 2020 a podání žádosti o navazující řízení dne 27. 8. 2020. Splnění stanovené lhůty 90 dnů mezi těmito daty je jednoznačné a nelze jej vykládat jinak. Z výše uvedených důvodů pak nelze z průběhu předmětného řízení usuzovat domnělé hrubé porušení požadavků zákona č. 100/2001 Sb., ani domnělou nezákonnost závazného stanoviska ke změnám záměru.

Námítky spolku Voda z Tetčic, z.s., tak nejsou důvodné.

14. (bod č. 15) Zanedbání závazného stanoviska Magistrátu města Přerova.

K důvodnosti těchto námitek není ministerstvo příslušné k vyjádření.

15. (bod č. 16 a 17) Chybné vypořádání připomínek do stavebního řízení.

K důvodnosti těchto námitek není ministerstvo příslušné k vyjádření.

V důsledku shora provedeného vypořádání námitek odvolatelů jsem dospěl k závěru, že námítky odvolatelů blíže rozvedené v tomto odůvodnění, které směřují proti předmětným závazným stanoviskům ministerstva, přísluší z výše uvedených důvodů zamítnout jako nedůvodné. Jelikož na základě podaných námitek odvolatelů nebyly shledány žádné důvody pro změnu předmětných závazných stanovisek podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu, přísluší tato závazná stanoviska ministerstva potvrdit podle citovaného ustanovení správního řádu.

Ze všech výše uvedených důvodů jsem proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto závazného stanoviska.

Mgr. Petr Hladík
ministr životního prostředí

Rozdělovník

Toto závazné stanovisko obdrží:

1. Ministerstvo dopravy

nábř. Ludvíka Svobody 1222/12
110 15 Praha 1

(k sp. zn. MD/39086/2022/930)

2. MŽP, odbor posuzování vlivů na životní prostředí a IP (710)
zde

Doložka z automatizované konverze dokumentu do elektronické podoby – z moci úřední

Dokument Autorizovaná konverze z moci úřední vznikl převedením listinného dokumentu do elektronického dokumentu pod pořadovým číslem **2155625-000-230616104857**. Vzniklý dokument obsahem odpovídá vstupnímu dokumentu. Počet stran dokumentu: **8**

Vstup obsahoval viditelný prvek, který nelze plně přenést na výstup.

Konverzi provedl subjekt: Ministerstvo životního prostředí, IČ: 00164801

Datum vyhotovení: **16.06.2023**

Poznámka:

Konverzí dokumentu se nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů obsažených v dokumentu a jejich soulad s právními předpisy. Kontrolu doložky lze provést v centrální evidenci doložek na adrese <https://www.czechpoint.cz/overovacidolozky>.

2155625-000-230616104857